

របាយការណ៍នៃវេទិការៀនសូត្រផ្នែកទំនាក់ទំនងព័ត៌មាន និងបច្ចេកវិទ្យា លើកទី៣១ ក្រោមប្រធានបទ

“ក្របខណ្ឌច្បាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបច្ចេកវិទ្យា និងសិទ្ធិឌីជីថល”

ថ្ងៃទី៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣

ភោជនីយដ្ឋានទន្លេបាសាក់២។

Partnerships for Sustainable and Democratic Development in Cambodia

3.1. កិច្ចស្នាក់មន្ត្រី

លោកច័ន្ទ ភក្តី ប្រធានកម្មវិធីផ្នែកសមាជិក និងការរៀបចំធនធាននៃអង្គការគសក មានចំណាប់អារម្មណ៍ដូចតទៅ៖

តាងនាមអោយអង្គការគណៈកម្មាធិការសហប្រតិបត្តិការនៅកម្ពុជា ខ្ញុំបាទសូមសំដែងការកោតសរសើរចំពោះថ្នាក់គ្រប់គ្រងគ្រប់ជាន់ថ្នាក់នៃអង្គការសមាជិកទាំងអស់ដែលតែងតែផ្តល់ឱកាសអោយសមាជិកក្រុមការងាររបស់ខ្លួនបានចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅគ្រប់វេទិការៀនសូត្រដែលរៀបចំដោយអង្គការគសក។

តាមរយៈការចូលរួមយ៉ាងសកម្មរបស់ក្រុមការងារទំនាក់ទំនងព័ត៌មាន និងបច្ចេកវិទ្យា អង្គការគសកបានរៀបចំវេទិការៀនសូត្រស្តីពី ទំនាក់ទំនងព័ត៌មាន និងបច្ចេកវិទ្យា ជាច្រើន។ វេទិកានេះ បានលើកយកនូវប្រធានបទសំខាន់ៗ មានប្រយោជន៍យ៉ាងច្រើន ដូចជា សុវត្ថិភាពអ៊ីនធឺណែត ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនងសង្គម(ហ្វេសប៊ុក តេឡេក្រាម) ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ឧបករណ៍ទំនាក់ទំនងប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ការប្រើប្រាស់អេព(App) សម្រាប់កិច្ចប្រជុំពីចម្ងាយ ។ល។

ដោយឡែកថ្ងៃនេះក្រុមការងារគសក បានរៀបចំវេទិការៀនសូត្រស្តីពីទំនាក់ទំនងព័ត៌មាន និងបច្ចេកវិទ្យា លើកទី៣១ ក្រោមប្រធានបទ **ក្របខណ្ឌច្បាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបច្ចេកវិទ្យា និងសិទ្ធិឌីជីថល** ដែលចូលរួមធ្វើការបង្ហាញដោយ **លោក ស ម៉ឺរី** អ្នកគ្រប់គ្រងផ្នែកគោលនយោបាយ ច្បាប់ និងការតស៊ូមតិ នៃអង្គការគសក ព្រមទាំងវាគ្មិន មួយរូបទៀតគឺ **លោក មេធាវី ឌុច ពិសិដ្ឋ ស្ថាបនិកនៃក្រុមមេធាវី ធុរៈកិច្ចនិងសិទ្ធិមនុស្ស** បានចូលរួមធ្វើបទបង្ហាញលើប្រធានបទខាងលើ ដើម្បីចែកជូនជាចំណេះដឹងពាក់ព័ន្ធច្បាប់បច្ចេកវិទ្យាជូនដល់អង្គការសមាជិកដើម្បីជ្រាបជាព័ត៌មាន និងធ្វើការស្វែងយល់បន្ថែមលើផ្នែកគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនានា។ ដូចដែលលោក លោកស្រីបានជ្រាបរួចមកហើយថា៖ ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនងអេឡិចត្រូនិច នាពេលសព្វថ្ងៃគឺមានភាពទូលំទូលាយ តែទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការកំណត់របស់ច្បាប់។ តួយ៉ាងដូចជា អនុក្រឹត្យស្តីពីច្រកទ្វារជាតិអ៊ីនធឺណែតដែលបង្កើតឡើងនាឆ្នាំ ២០២១ អនុក្រឹត្យស្តីពីការប្រើប្រាស់ដែនជាតិ និងសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីសន្តិសុខសាយប័រ ឆ្នាំ២០២៣ សុទ្ធសឹងតែមានការកំណត់ពីការប្រើប្រាស់បណ្តាញអ៊ីនធឺណែត ឬប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិចក្នុង និងក្រៅប្រទេស ក្នុងគោលបំណងការពារសន្តិសុខជាតិ និងថែរក្សារបៀបរៀបរយសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម វប្បធម៌ និងប្រពៃណីជាតិ។ ដោយយល់ឃើញថា ការបំពេញបន្ថែមចំណេះដឹងផ្នែកគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងបច្ចេកវិទ្យា និងសិទ្ធិឌីជីថល គឺពិតជាមានភាពចាំបាច់សម្រាប់អង្គការសង្គមស៊ីវិលដើម្បីចូលរួមកាត់បន្ថយភាព

អសន្តិសុខផ្នែកបច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងសង្គម ក៏ដូចជាការត្រៀមបង្ការហានិភ័យជាយថាហេតុនានា ដូចនេះ ហើយ អង្គការគសក បានរៀបចំវេទិការៀនសូត្រស្តីពីបច្ចេកវិទ្យាទំនាក់ទំនងព័ត៌មាន នាព្រឹកនេះ។ ជាថ្មី ម្តងទៀត ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់វាគ្មិនកិត្តិយស និងអស់លោក លោកស្រីជាអង្គការសមាជិក ទាំង អស់ដែលបានចូលរួមក្នុងវេទិការៀនសូត្រនាព្រឹកនេះ សូមប្រទះពុទ្ធពរទាំង៤ប្រការគឺ អាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ កុំបីឃ្លៀងឃ្លៀតឡើយ និងសូមប្រកាសបើកអង្គវេទិការៀនសូត្រចាប់ពីពេលនេះតទៅ។ សូមអរគុណ។

3.2 ការធ្វើបទបង្ហាញ

លោក ស ម៉ឺនី ប្រធានគ្រប់គ្រងផ្នែក គោលនយោបាយ ច្បាប់ និងតស៊ូមតិ នៃអង្គការគណៈកម្មាធិការ សហប្រតិបត្តិការដើម្បីកម្ពុជា អញ្ជើញឡើងលើ វេទិកាដើម្បីធ្វើបទបង្ហាញ អនុក្រឹត្យស្តីពីការ បង្កើតច្រកទ្វារអ៊ីនធឺណិតជាតិដែលបានអនុម័ត នៅឆ្នាំ២០២១ និង អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ឈ្មោះដែនជាតិនៅក្នុងប្រព័ន្ធ អ៊ីនធឺណិត។ (សូមមើលឯកសារក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ)

មាតិកា

- ១
ទិដ្ឋភាពនៃការប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណិតនៅកម្ពុជា និងក្រប ខណ្ឌច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធ
- ២
អនុក្រឹត្យស្តីពី ការបង្កើតច្រកទ្វារអ៊ីនធឺណិតជាតិ
- ៣
អនុក្រឹត្យស្តីពី ការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ឈ្មោះដែន ជាតិនៅក្នុងប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត
- ៤
សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពី បទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន

លោក ឌុច ពិសិដ្ឋ ជាស្ថាបនិកក្រុមហ៊ុនមេធាវីធុរកិច្ច និងសិទ្ធិមនុស្ស អញ្ជើញ ធ្វើបទបង្ហាញស្តីពីសេចក្តី ព្រាងច្បាប់ស្តីពីសន្តិសុខតាមអ៊ីនធឺណិតដូចតទៅ៖

ភាពខុសគ្នារវាងសន្តិសុខសាយប័រ (Cyber security) និងបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន (Cyber crime)

សន្តិសុខសាយប័រ (Cyber security)	បទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន (Cyber crime)
<p>ជាបណ្តុំនៃការគ្រប់គ្រងផ្នែកបច្ចេកទេស និងបែប បទសម្រាប់មនុស្សអនុវត្តដើម្បីការពារស្ថាប័ន និង បុគ្គលពីការវាយប្រហាររបស់ឧក្រិដ្ឋជនលើប្រព័ន្ធ បច្ចេកវិទ្យា</p>	<p>ជារបៀបនៃការប្រព្រឹត្តល្មើសលើប្រព័ន្ធបច្ចេក វិទ្យា</p>

Partnerships for Sustainable and Democratic Development in Cambodia

១. ក្របខណ្ឌច្បាប់សិទ្ធិមនុស្ស

+

១.១. សិទ្ធិសេរីភាពបញ្ចេញមតិ			
មាត្រា ៤១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ១៩៩៣	មាត្រា ១៩ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ ឆ្នាំ១៩៦៦	មាត្រា ១៩ នៃសេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ឆ្នាំ១៩៤៨	មាត្រា ២៣ នៃសេចក្តីប្រកាសអាស៊ានស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ឆ្នាំ២០១២
“ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរមានសេរីភាពខាងការបញ្ចេញមតិរបស់ខ្លួន សេរីភាពខាងសារព័ត៌មាន សេរីភាពខាងការបោះពុម្ពផ្សាយ សេរីភាពខាងការប្រជុំ។”	ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិសេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញមតិ។	ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិសេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញមតិ។	ទទួលស្គាល់ និងការពារសិទ្ធិសេរីភាពខាងការបញ្ចេញមតិ។

- ✚ មាត្រា ៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ៖ ទទួលស្គាល់ច្បាប់អន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស
- ✚ សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញលេខ ០៩២/០០៣/២០០៧ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧

២. ការវិភាគសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីសន្តិសុខសាយប៉េ

២.១. ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធព័ត៌មានសំខាន់ៗ និងអង្គភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធព័ត៌មានសំខាន់ៗដែលមានលក្ខណៈទូលាយ

- មាត្រា ៣(២០) នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់បានកំណត់និយមន័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធព័ត៌មានសំខាន់ៗ ថា “សំដៅដល់កុំព្យូទ័រ ឬប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ ដែលក្រសួង ស្ថាប័នរដ្ឋ ឬអង្គភាពឯកជនប្រើប្រាស់នៅក្នុងប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួន ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការថែរក្សាសន្តិសុខជាតិ សណ្តាប់ធ្នាប់សារធារណៈ សន្តិសុខសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ឬហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបម្រើប្រយោជន៍សាធារណៈ។”
- មាត្រា ៧ នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះរៀបរាប់អំពីអង្គភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធព័ត៌មានសំខាន់ៗ ដែលក្នុងនោះរួមមានទាំង “នីតិបុគ្គលសាធារណៈនិងឯកជន” ដែលផ្តល់សេវាសារវន្តលើវិស័យ “ឌីជីថល” “ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ”។

២.២. រចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រង៖ សិទ្ធិអំណាច និងឯករាជ្យភាព

- មាត្រា ៤ នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីសន្តិសុខសាយបំរែមានចែងអំពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការសន្តិសុខឌីជីថលក្នុងគោលបំណងធានាពីប្រសិទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធផលនៃការបំពេញមុខងារ។ ការប្រើប្រាស់ពាក្យពេចន៍ដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ ដូចជា “ការពារអត្ថប្រយោជន៍”។
- កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៤ ក៏អនុញ្ញាតឱ្យបង្កើតអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន ដែលនឹងត្រូវដឹកនាំសម្របសម្រួលដោយក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍។
- កថាខណ្ឌទី ៣ នៃមាត្រាដដែលនេះចែងថា ការរៀបចំ និងប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈកម្មាធិការសន្តិសុខឌីជីថល និងអគ្គលេខាធិការដ្ឋានត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។
- មាត្រា ៥ នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់ផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ រាប់ចាប់តាំងពីការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ដោះស្រាយវិវាទ សម្របសម្រួល តាមដាន និងអនុវត្តការកិច្ចចាំបាច់ផ្សេងទៀត ... ជាអាទិ៍។

២.៣. អំណាចក្នុងការតាមដាន ការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស និងកង្វះការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ

- សិទ្ធិអំណាចដែលគួរឱ្យព្រួយបារម្ភជាងគេគឺ សិទ្ធិរបស់គណៈកម្មាធិការសន្តិសុខឌីជីថលក្នុង “ការប្រមូលព័ត៌មាន ឬឯកសារពាក់ព័ន្ធ សាក្សី ភស្តុតាងជនម្តោះ ដើម្បីវិភាគស្ថានភាព និងវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ពីការគំរាមកំហែងសន្តិសុខសាយបំរែ ឬឧប្បត្តិហេតុសន្តិសុខសាយបំរែ” ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៧ និងមាត្រា ១៨ នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់។ មាត្រា ១៨ ក៏អនុញ្ញាតឱ្យគណៈកម្មាធិការសន្តិសុខឌីជីថលអាច “ស្នើសុំ ឬចេញបញ្ជាឱ្យប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធដំណោះស្រាយដើម្បីគ្រប់គ្រង និងថែរក្សាសន្តិសុខសាយបំរែ”.
- នីតិបុគ្គលឯកជនជាពិសេស គឺថា អង្គការហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធព័ត៌មានសំខាន់ៗដែលមានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៧ នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់រួមបញ្ចូលទាំងនីតិបុគ្គលឯកជន ដែលផ្តល់សេវាសារវន្ត ដូចជា ទូរ គមនាគមន៍ ឌីជីថល ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ដែលភាគច្រើនគឺជាស្ថាប័នក្នុងវិស័យឯកជន និងមិនមែនរដ្ឋាភិ បាល ដូចជាក្រុមហ៊ុនផ្គត់ផ្គង់សេវាអ៊ីនធឺណិត សារព័ត៌មានឯករាជ្យ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិលមួយចំនួនដែលផ្តល់សេវាដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ។

- មាត្រា ២១ និងមាត្រា ២២ នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះផ្តល់សិទ្ធិអំណាចយ៉ាងច្រើនដល់គណៈកម្មាធិការសន្តិសុខដីដីថលក្នុងការអាក់សេសកុំព្យូទ័រ ឬប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ អាក់សេសទិន្នន័យ និងដកហូតកុំព្យូទ័រ ប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ ឬសម្ភារៈផ្សេងទៀត ជាដើម។
- ចំណុចវិជ្ជមានខ្លះដែរក្នុងមាត្រា ២១ នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះ ដោយតម្រូវឱ្យគណៈកម្មាធិការសន្តិសុខដីដីថលត្រូវសុំដីកាសម្រេចពីតុលាការជាមុន។ បណ្តឹងឧបាស្រ័យចំពោះដីកាតុលាការមិនអាចផ្អាកការអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្នលើប្រតិបត្តិការរបស់គណៈកម្មាធិការសន្តិសុខដីដីថលទេ។
- មាត្រា ៣០ នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់អនុញ្ញាតឱ្យបុគ្គលមិនសុខចិត្តអាចប្តឹងតវ៉ាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសន្តិសុខសាយបំរែនៃគណៈកម្មាធិការសន្តិសុខដីដីថល ឬមន្ត្រីអធិការកិច្ចសន្តិសុខសាយបំរែ។
- មាត្រា ៣០ ដដែលនេះក៏អនុញ្ញាតឱ្យមានការប្តឹងតវ៉ាទៅតុលាការ ក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ តែការប្តឹងទៅតុលាការនេះមិនអាចរារាំងការអនុវត្តរបស់សេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋមន្ត្រីទេ។

២.៤. ការការពារទិន្នន័យបុគ្គល និងសិទ្ធិឯកជនភាព

- មាត្រាមួយចំនួននៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់ដែលតម្រូវឱ្យអង្គភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធព័ត៌មានសំខាន់ៗផ្តល់ និងប្រមូល “ព័ត៌មាន” “ឈ្មោះនិងព័ត៌មានរបស់បុគ្គលទទួលខុសត្រូវហេដ្ឋារចនា សម្ព័ន្ធព័ត៌មានសំខាន់ៗ” “របាយការណ៍” “ស្នើសុំប្តូរឯកសារព័ត៌មានឬឯកសារនានាដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់បុគ្គលពាក់ព័ន្ធ” “ឯកសារភស្តុតាងពាក់ព័ន្ធ” “សាក្សី” “ភស្តុតាងជាសម្ភារៈ” ទៅនិយ័តករមានសមត្ថកិច្ច និងគណៈកម្មាធិការសន្តិសុខដីដីថល ដូចជាមាត្រា ១៣ និងមាត្រា ១៥ ដល់ មាត្រា ១៩។
- មាត្រា ២១ និងមាត្រា ២២ នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យមានការ “អាក់សេសកុំព្យូទ័រ” និង “អាក់សេសទិន្នន័យ” ផងនោះ ជាការព្រួយបារម្ភផ្នែកសិទ្ធិមនុស្ស។

២.៥. បន្ទុកបន្ថែមលើនីតិបុគ្គលឯកជន និងទណ្ឌកម្មដែលពុំសមមាត្រ

- សេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះតម្រូវឱ្យអង្គការហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធព័ត៌មានសំខាន់ៗត្រូវមានតួនាទី និងភារកិច្ចច្រើនដែលជាបន្ទុកបន្ថែមលើវិស័យឯកជន។
- មាត្រា ៨ នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់មានចែងអំពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់អង្គការហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធព័ត៌មានសំខាន់ៗ រួមទាំងនីតិបុគ្គលឯកជន ដែលមានចាប់ពីការបង្ការទប់ស្កាត់ ដោះស្រាយ និងកាត់បន្ថយហានិភ័យ រៀបចំប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង ថែរក្សា វាយតម្លៃហានិភ័យ ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព រៀបចំអង្គការជំនាញ រៀបចំគម្រោងចំណាយ និងសហការជាមួយស្ថាប័នរដ្ឋ និងភាគីពាក់ព័ន្ធនានាជុំវិញបញ្ហាគ្រប់គ្រង និងថែរក្សាសន្តិសុខសាយបំរ។
- មាត្រា ១៣ នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់ក៏តម្រូវឱ្យនីតិបុគ្គលឯកជន “ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃហានិភ័យនៃការគ្រប់គ្រង និងការថែរក្សាសន្តិសុខសាយបំររបស់ខ្លួនយ៉ាងតិចមួយដងក្នុងមួយឆ្នាំ” និង “ត្រូវបញ្ជូនរបាយការណ៍នេះទៅនិយ័តករមានសមត្ថកិច្ច” និង “ចម្លងជូនគណៈកម្មាធិការសន្តិសុខឌីជីថល”។
- មិនអនុវត្តតាមគ្រង់ចំណុច “វាយតម្លៃហានិភ័យ” អាចនឹងទទួលរងនូវការដាក់ពិន័យតាមមាត្រា ៣៩ ជាទឹកប្រាក់យ៉ាងច្រើនសន្លឹកសន្លាប់រហូតទៅដល់ ៨០ លានរៀល ហើយបុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវអង្គការខ្លួនអាចនឹងប្រឈមនឹងទោសពន្ធនាគាររហូតដល់ ១ ឆ្នាំ និងប្រាក់ពិន័យកើនទ្វេដងទៀត។
- បើមិនបាន “ផ្តល់របាយការណ៍ពីការវាយតម្លៃហានិភ័យ” នេះស្របតាមមាត្រា ១៣ ទេ បុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងនីតិបុគ្គលឯកជននោះអាចនឹងទទួលរងនូវការពិន័យជាប្រាក់រហូតដល់ ១០០ លានរៀល តាមមាត្រា ៤០ ហើយបុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវអង្គការខ្លួនអាចនឹងប្រឈមនឹងទោសពន្ធនាគាររហូតដល់ ១ ឆ្នាំ និងប្រាក់ពិន័យកើនទ្វេដងទៀត។
- ទោសពិន័យជាប្រាក់ និងពន្ធនាគារនេះហាក់ដូចជាមិនសមមាត្រស្របតាមលក្ខខណ្ឌនៃច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិទេ។

- សេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះចែងនៅមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ ដោយមិនមានចែងជាក់លាក់អំពីចេតនាទុច្ចរិត និងទំនាក់ទំនងគ្នាដោយផ្ទាល់រវាងហេតុ និងផលនៃអំពើ ឬសកម្មភាពរបស់នីតិបុគ្គលឯកជន ឬបុគ្គលទទួលខុសត្រូវក្នុងសេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះ យើងសង្កេតឃើញថាការដាក់ទោសទណ្ឌលើអ្នកទទួលខុសត្រូវហាក់ដូចជាហួសហេតុ និងមិនសមមាត្រទាល់តែសោះចំពោះអំពើ (សូមមើលពីមាត្រា៣៧ ដល់ ៤៥)។
- នីតិបុគ្គលឯកជនក៏តម្រូវឱ្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណសម្រាប់សេវាសន្តិសុខសាយបំរើក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ផងដែរ យោងតាមមាត្រា ២៣។
- ការពិនិត្យ និងផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណនេះគួរតែត្រូវគ្រប់គ្រងដោយស្ថាប័នឯករាជ្យ ជាជាងក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ដែលស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល។

5. បិទកម្មវិធី

លោក ចាន់ ណាត សមាជិកក្រុមការងារបច្ចេកទេសICT និងជានាយកអង្គការមហាគ្រួសារអាយធី បានថ្លែងអំណរគុណដល់វាគ្មិន និងអ្នកចូលរួមទាំងអស់ដែលរួមចំណែកធ្វើអោយវេទិការៀនសូត្រនេះកាន់តែមានភាពសកម្ម និងផ្តល់ជាពុទ្ធិដល់អង្គវេទិកាទាំងមូល។

Document.rar

6. ឧបសម្ព័ន្ធ

7. របៀបវារៈ

Time	Key Contents	Resource persons
08:00AM-08:30AM	ការចុះឈ្មោះ	ក្រុមការងារគសក
08:30AM-08:40AM	ការណែនាំពីគោលបំណងនៃវេទិកា	ក្រុមការងារគសក
08:40AM-08:50AM	កិច្ចស្វាគមន៍	លោកច័ន្ទ ភក្តី ប្រធានកម្មវិធីផ្នែកសមាជិក និងការរៀនរយៈពេលធនធាននៃអង្គការគសក
8:50AM-10:00AM	<p>បទបង្ហាញស្តីពី:</p> <ul style="list-style-type: none"> - អនុក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតច្រកទ្វារអ៊ិនធឺណែតជាតិដែលបានអនុម័តនៅឆ្នាំ២០២១ និង អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការប្រើប្រាស់ឈ្មោះដែនជាតិនៅក្នុងប្រព័ន្ធអ៊ិនធឺណែត 	លោក ស ម៉ឺរី ប្រធានគ្រប់គ្រងផ្នែក គោលនយោបាយ ច្បាប់ និងតស៊ូមតិ នៃអង្គការគសក

	- សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យា ព័ត៌មាន	
10:00AM-10:15AM	សម្រាក	
10:15AM-11:50AM	បទបង្ហាញស្តីពី: - សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីសន្តិសុខតាមអ៊ីនធឺណិត - សំណួរ & ចម្លើយ	លោក ឌុច ពិសិដ្ឋ ជាស្ថាបនិក ក្រុមហ៊ុនមេធាវីធុរកិច្ច និងសិទ្ធិ មនុស្ស
11:50AM-12:00PM	បិទកម្មវិធី	លោក ចាន់ ណាត សមាជិក ក្រុមការងារបច្ចេកទេសICT និងជានាយកអង្គការមហា គ្រួសារអាយធី
12:00PM-1:30PM	អាហារថ្ងៃត្រង់	

សំគាល់: អង្គការគសក នឹងប្រើប្រាស់រូបភាពនៃវេទិកាវៀនសូត្រនេះដើម្បីបង្ហាញក្នុងវេបសាយអង្គការគសក និងការប្រើប្រាស់ផ្លូវការផ្សេងៗ។ អង្គការគសក រក្សាសិទ្ធិក្នុងការផ្លាស់ប្តូររបៀបវារៈផ្នែកតាមភាពចាំបាច់របស់វាគ្មិន និងពេលវេលាជាក់ស្តែង។